

Рішення

разової спеціалізованої вченої ради PhD 16829

про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії – Барладин Василь Іванович, 1997 року народження, у 2018 році отримав диплом бакалавра, в 2019 році - диплом магістра у Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка за спеціальністю "Професійна освіта (Комп'ютерні технології)".

З 14.10.2022 року по теперішній час навчається в аспірантурі Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка за спеціальністю 015 "Професійна освіта".

Разова спеціалізована вчена рада, утворена рішенням Вченої ради Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль, від 22 липня 2026 року, наказ № 298, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – Романишиної Оксани Ярославівни – доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри інформатики та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Рецензентів:

Буреги Назара Васильовича – кандидата технічних наук, доцента, доцента кафедри машинознавства та транспорту Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Генсерук Галини Романівни – кандидата педагогічних наук, доцента, декана фізико-математичного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Офіційних опонентів:

Сажієнка Олександра Петровича – доктора філософії, доцента, доцента кафедри професійної освіти та технологій за профілями Уманського національного університету.

Кобися Володимира Михайловича – кандидата педагогічних наук, доцента, завідувача кафедри цифрових технологій і професійної освіти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

на засіданні «21» вересня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка Барладину Василю Івановичу на підставі публічного захисту дисертації «Цифровізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти» за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Дисертацію виконано в Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль.

Науковий керівник – Терещук Григорій Васильович – член-кореспондент НАПН України, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри сфери обслуговування, технологій та охорони праці Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить нові науково обґрунтовані результати, отримані здобувачем у процесі проведення дослідження, що має істотне значення для галузі знань 01 «Освіта/Педагогіка». Дисертація виконана державною мовою, відповідно до вимог МОН, освітньо-наукової програми закладу, специфіки галузі знань та спеціальності. Дотримано усіх вимог пункту 6 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 11 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України категорії «Б»; 6 праць апробаційного характеру, які опубліковані в збірниках тез й матеріалах конференцій та інших виданнях.

Статті, в яких опубліковано основні наукові результати дисертації:

1. Барладин, В. І. (2024). Виклики та перспективи цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 78, 258–262. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/78-1-36>
2. Барладин, В. І. (2024a). Потенціал інформаційного середовища ЗВО у формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів професійної освіти. *Інноваційна педагогіка*, 74, 298–302. <https://doi.org/10.32782/26636085/2024/74.56>
3. Барладин, В. І. (2025). До проблеми виокремлення педагогічних умов підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти в умовах цифровізації освіти. *Проблеми хімії*, 1, 88–93. <https://doi.org/10.32782/pcsd-2025-1-12>
4. Барладин, В. І. (2025a). Структурно-функціональна модель цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти. *Наукові інновації та передові технології*, 7(47), 1529–1538. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-7\(47\)-1529-1538](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-7(47)-1529-1538)
5. Барладин, В. І. (2025b). Методичні особливості забезпечення цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти. *Інноваційна педагогіка*, 85 (1), 53–56. <https://doi.org/10.32782/ip/85.1.10>

У дискусії взяли участь голова ради, рецензенти, офіційні опоненти та висловили зауваження:

Романишина Оксана Ярославівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інформатики та методики її навчання Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Без зауважень.

Бурега Назар Васильович – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри машинознавства та транспорту Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, із зауваженнями:

1. Викликає схвалення той факт, що у підрозділі 1.3 наведено значну кількість прикладів використання міжнародних цифрових платформ, сервісів і фреймворків, що посилює практичну цінність роботи. Водночас, подекуди такий підхід створює враження надмірної деталізації інструментального аспекту порівняно з його педагогічним узагальненням. Чого варто було б уникнути.

2. Автор, на сторінках 56-58 дисертаційної роботи переконливо розкриває потенціал цифрового освітнього середовища у професійній підготовці майбутніх педагогів професійного навчання, проте взаємозв'язок окремих зарубіжних практик із подальшим обґрунтуванням педагогічних умов міг би бути окреслений більш виразно.

3. Автор значну увагу спрямував на характеристику міжнародних концептуальних рамок цифрових компетентностей (TPACK, DigCompEdu, ЮНЕСКО), визначення їх ролі у структурі професійної компетентності педагога сучасності. Однак, на нашу думку, робота значно виграла б якщо було б здійснено їх порівняльне зіставлення, визначено спільні та відмінні компетентності. Що дало б змогу презентувати авторський погляд на сутність фахових компетентностей майбутніх педагогів професійного навчання більш структуровано.

Генсерук Галина Романівна – кандидат педагогічних наук, доцент, декан фізико-математичного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, із зауваженнями:

1. На с. 76 дисертаційної роботи зазначено: *«Вважаючи, що нині поняття «цифрові технології» детальніше описує сутність освітньої реальності у нашому дослідженні, то послуговуватимемось ним»*. Проте наведене твердження має декларативний характер і не супроводжується достатнім теоретичним обґрунтуванням відмінностей між поняттями «цифрові технології» та «інформаційно-комунікаційні технології». Вважаємо, що варто було б чіткіше визначити критерії їх розмежування.

2. На с. 73 дисертант зазначає: «...в межах дослідження здійснено спробу виокремити сукупність векторів використання можливостей ЦОС педагогічних ЗВО України, що становлять його потенціал для формування ПК МППН». Проте далі підрозділу ці «вектори» не подані у вигляді чіткої класифікації чи авторської моделі, а розкриваються переважно описово.

3. Позитивним є те, що у підрозділі 1.3 автор приділяє значну увагу розвитку hard skills і soft skills майбутніх педагогів професійного навчання в умовах цифрового освітнього середовища. Разом із тим, на нашу думку, робота лише виграла б, якби було більш чітко конкретизовано перелік гнучких навичок, які автор розглядає як складову професійної компетентності, а також їх місце у запропонованій структурі компетентності.

Кобися Володимир Михайлович – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри цифрових технологій і професійної освіти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, із зауваженнями:

1. У підрозділі 1.2 «Зарубіжний досвід цифровізації майбутніх педагогів професійного навчання у закладах вищої освіти» достатньо ґрунтовно висвітлено зарубіжний досвід цифровізації педагогічної освіти, однак окремі результати бенчмаркінгового аналізу могли б бути, на наш погляд, узагальнені більш компактно із чіткішим виокремленням авторських висновків.

2. Викликає науковий інтерес наведений автором на с. 81–82 широкий спектр сучасних цифрових інструментів і сервісів, рекомендованих для використання у професійній підготовці майбутніх педагогів професійного навчання. Водночас подекуди створюється враження, що окремі цифрові сервіси мають ілюстративний характер. Робота, на нашу думку, лише виграла б, якби автор більш чітко окреслив критерії їх добору та визначив, які саме інструменти були безпосередньо використані під час експериментальної роботи.

3. Автор пропонує власну структуру цифрового освітнього середовища, до складу якої відносить організаційно-управлінський, програмно-

стратегічний, навчально-методичний, ресурсно-інформаційний та кадровий компоненти. Водночас у роботі недостатньо чітко окреслено, за якими критеріями саме ці компоненти були виокремлені та чим авторська структура відрізняється від уже існуючих моделей цифрового освітнього середовища, проаналізованих раніше.

Сажієнко Олександр Петрович – доктор філософії, доцент, доцент кафедри професійної освіти та технологій за профілями Уманського національного університету, із зауваженнями:

1. На с. 76–77 автор характеризує переваги цифрових технологій через такі ознаки, як «інтерактивність», «адаптивність», «доступність», «результативність», «гнучкість». Разом із тим не зовсім зрозуміло, за яким принципом саме ці характеристики визначено ключовими. Чи не варто було б конкретизувати критерії їх добору?

2. Характеризуючи потенціал цифрового освітнього середовища, на сторінках 85–87 автор зазначає: «Персоналізоване навчання в ЦОС спрямовує МППН до формування власного "цифрового сліду" або "цифрового профілю"...». Водночас поняття «цифровий слід» у сучасних дослідженнях має різні трактування (технологічне, педагогічне, аналітичне). Вважаємо, що варто було б конкретизувати, яке саме трактування цього поняття покладено в основу дослідження?

3. Автором у підрозділі 2.2 обґрунтовано педагогічні умови цифровізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання та визначено їх взаємозв'язок із компонентами професійної компетентності. Водночас окремі положення щодо механізмів реалізації педагогічних умов містять досить розгорнуті описи цифрових платформ і сервісів, що дещо зміщує акцент із педагогічної сутності запропонованих умов.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Василю БАРЛАДИНУ ступінь доктора філософії з галузі знань 01 «Освіта/Педагогіка» за спеціальністю 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями).

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Оксана РОМАНИШИНА